

[Handelsministeren.]

som altid har været et Lovgivningsspørgsmaal, som Lovgivningsmagten ikke blot har beskæftiget sig med, men ogsaa truffet Afgørelse om gennem Vedtagelse, overgaa til Administrationen og derved give denne en alt for stor Magt og en alt for stor Myndighed, saaledes som der tillægges den efter et Forslag af denne Art. Efter § 1 tillægges der jo Finansministeren Bemyndigelse til under visse Forudsætninger og med Tilslutning af et af Rigsdagen i Henhold til Grundlovens § 45 valgt 15 Mands Udvalg at fastsætte midlertidige Toldsatser. Det vil med andre Ord sige, at det tages ud af Lovgivningsmagtens Haand og lægges i Administrationens Haand med Tilslutning af et Rigsdagsudvalg. Men det er jo ikke det samme som, at Toldsatser vedtages af begge Rigsdagens Ting efter Forslag af Regeringen eller efter privat fremsat Forslag vedtages af Rigsdagen med Tilslutning af Regeringen. Det er jo slet ikke det samme, det er at give Administrationen en ganske overordentlig stor Myndighed paa dette Omraade, en Myndighed, som jeg tror vil bringe meget stor Usikkerhed ikke mindst i Omsætningsforholdene her i Landet.

Det er da ogsaa saaledes, at efter at dette Lovforslag er fremsat, har der lydt Røster indenfor Handel og Omsætning, som var overordentlig betænkelige ved at faa gennemført et Forslag, der lagde en saa stor Myndighed i Regeringens Haand, og hvorved man kunde komme til hurtigt skiftende Toldsatser, idet dette vilde medføre stor Usikkerhed indenfor Handel og Omsætning, hvor man er interesseret i, at der lægges saa faa Hindringer i Vejen for en fri Vareomsætning som paa nogen Maade muligt. Og under alle Omstændigheder tror jeg, at man fra Handelens Side maa modsætte sig enhver Art af svingende og hurtigt svingende Toldsatser, i det hele taget enhver Vilkaarlighed paa dette Omraade. Som det udtales fra Handelens Side, har dette altid været et Lovgivningsomraade, og efter vor Opfattelse bør det ogsaa vedblivende være et Lovgivningsomraade.

Jeg maa pege paa et Par enkelte Ting i Lovforslaget. Naar der i et Fag er en Arbejdsløshed af mindst 15 pCt. af de ved Faget tilmeldte Arbejdere, og naar Importen af Varer, der svarer til de i Faget producerede, overstiger Indførselen i Aaret 1913 med mindst 25 pCt., vil altsaa efter Lovforslaget Finansministeren have den

Bemyndigelse, jeg omtalte før, men samtidig skulde de Fag, som fik saadanne forhøjede Toldsatser, forpligte sig til ikke at forhøje Priserne for de Varer, der omfattedes af Krisetoldsatserne, medmindre en saadan Forhøjelse kunde begrundes med en paavisselig Stigning i Raamaterialernes Pris. Og i § 2 fastsættes det saa, hvorledes man da kan komme af med disse Toldsatser. Det hedder:

„Kan Virksomhederne ikke opretholde den af dem paatagne Merbeskæftigelse i hele den paagældende Periode eller foretager de ubegrundede Prisforhøjelser, kan Finansministeren — med Tilslutning af det i § 1 nævnte Udvalg — nedsætte Tillægssatserne, eventuelt helt lade dem bortfalde.“

Det vil med andre Ord sige, at et Flertal indenfor et saadant 15 Mands Udvalg, som giver Indstilling til Finansministeren om Forhøjelse af Toldsatser, kan, hvis Ministeren mener, at Forudsætningerne for Forhøjelsen er bortfaldet, og ønsker, at disse Krisetoldsatser skal bortfalde, hindre dette, idet der dertil kræves Tilslutning af Flertallet af Udvalget. Der er noget, der halter her, og rent bortset fra det principielle forekommer det mig, at dette Udvalg ogsaa i Forholdet til Finansministeren faar en meget stor Magt og Myndighed med Hensyn til Bortfaldet af disse Krisetoldsatser.

Jeg skal ellers blot sige om dette, at vi fastholder fra Regeringens Side vort principielle Synspunkt: at Fastsættelsen af Toldsatser i Fremtiden som hidtil bør være et Lovgivningsanliggende og ikke et Administrationsanliggende, selv ikke et Administrationsanliggende af den Art, at der kræves Tilslutning fra et Rigsdagsudvalg, idet Lovgivningsmagtens Tilslutning dog i saa Fald først kan komme bagefter, medens den efter vor Opfattelse absolut bør komme, før man kan gaa til ændrede Toldsatser.

Med Hensyn til § 4 skal jeg ikke sige meget. Det er jo fuldstændig rigtigt, som den ærede Ordfører bemærkede, at i Toldlovens § 4 har vi Straffetoldsatser, og det er nødvendigt at have saadanne Straffetoldsatser overfor Lande, som vilde optrede saaledes overfor os, at det maatte opfattes i Virkeligheden som værende en Toldkrig. I saadanne Tilfælde erkendes det fra alle Sider, at det er nødvendigt for Administrationen at have Myndighed ud over den ordinære, derimod ikke med Hensyn til Fastsættelsen af Straffetold-